

<https://doi.org/10.26565/2075-1834-2022-34-10>

УДК347.121.1

Є. О. МІЧУРІН

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри цивільно-правових дисциплін

E-mail: michurin@karazin.ua

ORCID:<https://orcid.org/0000-0003-4283-4604>

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

м. Харків, 61022, майдан Свободи 4

ІДЕНТИФІКАЦІЯ І ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ У КОМП'ЮТЕРНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ

АНОТАЦІЯ. *Вступ.* Правове регулювання індивідуалізації у Інтернеті формується. Практика індивідуалізації фізичних осіб у мережі Інтернет переважно є диспозитивною. В окремих випадках необхідно узгоджувати ім'я фізичної особи та її NickName. Зокрема, для державних послуг, дистанційного навчання, смарт-контрактів. Відтак, необхідно дослідити правову природу індивідуалізації фізичної особи у Інтернеті. Актуальність таких досліджень посилюється із розвитком мережі Інтернет та її правового регулювання.

Метою статті є виявити особливості індивідуалізації та ідентифікації фізичних осіб у Інтернеті. Використані наступні методи дослідження. Формально-логічний – у виявленні видів індивідуалізації фізичної особи у Інтернеті. Системно-структурний метод – при виявленні особливостей індивідуалізації у мережі Інтернет. Діалектичний метод був застосований при співставленні традиційних засобів індивідуалізації фізичної особи та виявленні особливостей таких засобів у Інтернеті.

Короткий зміст основних результатів дослідження. Практика використання вигаданих імен (псевдонімів) є розповсюдженою у мережі Інтернет. Вона не є виправданою у разі необхідності офіційної ідентифікації фізичної особи у мережі Інтернет. У інших випадках ідентифікація особи у мережі Інтернет не є потрібною згідно до її офіційного імені. Це відбувається тоді, коли вказане припускається правилами Інтернет-спільноти і не суперечить імперативним нормам закону.

Висновки. Ступень формальної індивідуалізації у мережі Інтернет може бути різною. Це залежить від мети ідентифікації, наявності відповідних юридичних прав та обов'язків суб'єктів. Індивідуалізація може бути офіційною (формальною). Тоді має вказуватися справжнє ім'я фізичної особи. У інших випадках може зазначатися вигаданий NickName.

Засобами індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет можуть бути її ім'я, псевдонім, зображення, URL веб-сторінки, доменне ім'я, IP-адреса, електронна поштова скринька тощо. Коло засобів індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет не є вичерпним.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: *NickName, державна послуга, ідентифікація, індивідуалізація, фізична особа, Інтернет-право.*

Як цитувати: Мічурін Є.О. Ідентифікація і індивідуалізація фізичної особи у комп'ютерній мережі Інтернет: правові аспекти. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Право».* 2022. Вип. 34. С. 92-98. <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2022-34-10>

In cites: Michurin Y. O. (2022). Identification and individualization of a natural person in the internet computer net work: legal aspects. *The Journal of V.N. Karazin Kharkiv National University, Series «Law»*, (34), P. 92-98. <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2022-34-10> (in Ukrainian)

Вступ. Постановка проблеми. Правовідносини у комп'ютерній мережі Інтернет продовжують ширитися. Спочатку індивідуалізація фізичних осіб у мережі Інтернет при користуванні її сервісами мала здебільшого диспозитивного значення, нерідко через вигадані імена (NickName), що ідентифікували особу досить умовно у віртуальному середовищі (просторі) й не збігалися з її ім'ям як фізичної особи.

Із поширенням правовідносин у мережі Інтернет все більше постає питання з узгодженням імені фізичної особи та її ідентифікацією у мережі Інтернет, чи має воно бути в окремих випадках імперативним, а у якому разі має бути диспозитивним? Адже Україна є однією з передових держав щодо впровадження державних послуг через Інтернет-додаток «Дія».

© Мічурін Є. О., 2022



This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0

Враховуючи реалії навчання студентів у дистанційній формі з використанням Інтернету виникає необхідність щодо їхньої ідентифікації у мережі. Через виникнення смарт-контрактів постає необхідність індивідуалізації сторін таких договорів. Проблеми індивідуалізації та ідентифікації у мережі Інтернет фізичної особи виникають і в інших випадках, що встановлені законом, правилами спільноти, договором чи за розсудом користувача мережі Інтернет.

Актуальність теми індивідуалізації фізичної особи у комп'ютерній мережі Інтернет зумовлюється активністю її використання та необхідністю ідентифікації користувачів за відповідними ознаками. Відтак виникає необхідність визначення аспектів індивідуалізації та ідентифікації особи щодо правовідносин в мережі Інтернет.

Мета дослідження полягає у виявленні тенденцій та особливостей індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет. Завданнями – виявлення шляхів, аспектів, способів та кола відносин, в яких здійснюється індивідуалізація фізичних осіб у мережі Інтернет.

Огляд праць з даної проблематики. О.О. Кулініч приділив увагу доменному імені як похідному засобу індивідуалізації інформаційних ресурсів фізичних та юридичних осіб у мережі Інтернет. Він наголосив на необхідності знайдення підходу до визначення доменного імені з врахуванням зв'язку з тим, що у кожній людини є свій унікальний набір юридично значущих ознак, які є необхідними для участі в конкретних правовідносинах. Метою будь-якої індивідуалізації є відмежування однієї особи від іншої, а також від всіх інших людей [1, с. 7-9]. Наділяючи фізичну особу право- та дієздатністю закон приділяє увагу її індивідуальним ознакам, що дозволяють ідентифікувати того чи іншого учасника цивільного обороту.

Ідентифікація особи на окремих Інтернет-ресурсах (при вході у банківські електронні кабінети, до скринки електронної пошти тощо) може відбуватися через автентифікацію та верифікацію (авторизацію). Автентифікація є підтвердженням того, що вхід у систему здійснює належний користувач електронного ресурсу. Це є проходження перевірки автентичності при вході. Авторизація є процедурою, що дозволяє робити користувачу певні дії у електронній системі після входу (перевірка, результатом якої є підтвердження

його характеристик, що мало б вирішити суперечки, що виникають при конфліктах доменних імен з іншими засобами індивідуалізації фізичних та юридичних осіб [3, с.195-201]. Утім, доменні імена стосуються сайтів, щодо ж до індивідуалізації фізичних осіб – користувачів Інтернету загалом приділено менше уваги. М.В. Петрів відзначив, що доменне ім'я або домен є одним із засобів індивідуалізації фізичних осіб у мережі Інтернет [5, с.95]. Т. Кузьменко приділила увагу індивідуалізації учасників цивільного обороту, товарів та послуг у всесвітній мережі Інтернет [2, с. 79-82], утім її праця також здебільшого стосується доменних імен. Утім проблема індивідуалізації фізичних осіб у мережі Інтернет не вичерпується лише доменним ім'ям. Адже фізична особа може не мати власного домену й, відповідно, сайту, утім як користувач сайту (скажімо, Фейсбук), мати необхідність бути індивідуалізованою.

Результати дослідження. Інститут індивідуалізації фізичної особи у приватному праві є необхідним для участі у цивільному обороті, адже кожна особа має відмінні відзнаки від іншої, що дозволяє відрізнити їх між собою. Як пише Н.В. Волкова, кожна людина індивідуальна не тільки з точки зору наявності чи відсутності тих чи інших зовнішніх ознак, унікальних дактилоскопічних відбитків пальців, генокоду тощо, але й у правовому сенсі, як учасник правовідносин у прав особи на вчинення тих чи інших дій в системі). Автентифікація та авторизація може відбуватися, наприклад, через введення логіну, паролю чи іншим способом, передбаченим для доступу до електронної системи.

Ступень формальної індивідуалізації, яка може застосовуватися у мережі Інтернет може бути більшою (офіційне ім'я фізичної особи) чи меншою (умовний NickName) залежно від мети ідентифікації, наявності відповідних юридичних прав та обов'язків суб'єктів. У літературі зазначається, що на сучасному етапі припускається використання псевдоніма у будь-якій сфері суспільної діяльності за умови, що його використання не завдає шкоди суспільству. Загалом характерною рисою індивідуалізації є відокремлення учасника міжособистісного, службового, сусідського, дружнього спілкування, яке не підлягає правовому регулюванню та, відповідно, не регулюється нормами права [1, с. 10-11].

Статтею 294 ЦК України закріплено, що фізична особа має право на ім'я. Ст. 28 ЦК

України вказує на те, що фізична особа набуває прав та обов'язків і здійснює їх під своїм ім'ям. Ім'я фізичної особи, яка є громадянином України, складається із прізвища, власного імені та по батькові, якщо інше не впливає із закону або звичаю національної меншини, до якої вона належить.

При здійсненні окремих цивільних прав фізична особа відповідно до закону може використовувати псевдонім (вигадане ім'я) або діяти без зазначення імені.

Практика використання вигаданих імен (псевдонімів) є розповсюдженою у мережі Інтернет. Вона не є виправданою в окремих випадках зважаючи на необхідність офіційної ідентифікації фізичної особи, зокрема, у мережі Інтернет. Так, з використанням мережі Інтернет у відносинах, які належать до сфери права виникає необхідність втілення надійних засобів ідентифікації фізичних осіб для мети відповідності особи, що діє у мережі з фізичною особою. Це стосується укладення договорів у мережі Інтернет, адміністративних процедур через сайт державних послуг Дія, ідентифікації студентів для здачі іспитів у дистанційній формі тощо.

Відтак, в окремих випадках виникає необхідність у ідентифікації фізичної особи через ім'я фізичної особи. Адже ст. 28 ЦК України чітко вказує: фізична особа набуває прав та обов'язків і здійснює їх під своїм ім'ям. Очевидно, що здійснення прав та виконання обов'язків у мережі Інтернет не перетворює ці права та обов'язки на якісь особливі, що мають здійснюватися під якимось іншим ім'ям. Адже правовідносини у мережі Інтернет є одним з різновидів правовідносин, утім вони так само регулюються правом як і будь-які інші.

Натомість у інших випадках ідентифікація особи у мережі Інтернет не є потрібною згідно до її офіційного імені, оскільки в інших користувачів не виникає такої потреби й (та) якщо це припускається правилами Інтернет-спільноти і не суперечить імперативним нормам закону. Так, у правилах спільноти на офіційній сторінці соціальної спільноти ТісТок вказано: «Ім'я користувача можна змінити лише один раз на 30 днів. Ім'я користувача може містити лише літери, цифри, підкреслення та точки» [9]. Відтак, особа, що знайомиться з правилами Інтернет-спільноти обізнана у тому, що ідентифікація фізичної особи тут може відбуватися під вигаданим ім'ям (псевдонімом).

Відтак, одним з засобів ідентифікації та індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет є псевдонім у індивідуальному акаунті, доступ до якого забезпечується через певний логін, пароль. Адже він створюється певною фізичною особою індивідуально, використовується нею у мережі і ідентифікує її у певній Інтернет-спільноті (соціальній мережі, мережевій грі тощо).

Утім можуть виникати ситуації, коли на момент виникнення акаунту користувача, скажімо, у вищевказаній соціальній мережі, в особи не виникає правових обов'язків, а згодом вони виникають. Наприклад, особа через акаунт в Інтернеті, не вказавши власне ім'я наносить шкоду іншій особі (зареєструвався під чужим ім'ям, розміщує в акаунті чужі фотографії, робить фотомонтаж, порушує право на зображення, ділову репутацію іншої особи тощо). Відтак, у подальшому можуть виникати зобов'язання із відшкодування шкоди або інші правові обов'язки.

Крім імені фізичної особи засобом індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет є зображення фізичної особи. Цьому є теоретична основа, адже фотографічне зображення фізичної особи використовується як індивідуалізуюча ознака шляхом розташування його в особистих документах людини (наприклад, у паспорті, особистому листку, професійному посвідченні тощо) [1, с. 13]. Так, у системі дистанційного навчання студентів вони зобов'язані за необхідності продемонструвати викладачеві документ, що підтверджує їхню особу та під час тесту (іспиту), виконання інших завдань, що оцінюються бути із увімкненою відеокамерою, що транслює їх зображення. Система «Дія» при також використовує зображення користувача, коли особі для ідентифікації пропонується виконувати певні рухи (нахил, поворот голови у бік), що аналізуються програмою для ідентифікації зображення. Відтак, зображення фізичної особи виступає як засіб її індивідуалізації у мережі Інтернет.

Засобом індивідуалізації у Інтернеті може бути не лише справжнє зображення фізичної особи (скажімо, портретне фото), але і вигадане. Наприклад, зображення у вигляді анімації, картинки, з якою особа асоціює чи подає себе і асоціюється у певної частини Інтернет-спільноти.

Щодо інших засобів індивідуалізації фізичної особи у Інтернеті, необхідно

відзначити URL веб-сторінки. Вони ідентифікують фізичну особу користувача, оскільки є індивідуальними й відповідний доступ має фізична особа через процедуру автентифікації, верифікації: індивідуальний логін, пароль.

Особа, яка зареєструвала сайт, та особа, яка здійснює його адміністрування та наповнення, можуть не співпадати, а тому Інтернет-провайдер може надати лише IP-адресу комп'ютера без зазначення будь-яких персональних даних. Отже, відомою може стати IP-адреса домену сайту, на якому розповсюджено відповідну інформацію, та Інтернет-провайдер, який забезпечує доступ до такого сайту, IP-адреса комп'ютера, з якої було розповсюджено таку інформацію, Інтернет-провайдер такої особи, фізична особа, якій належать IP-адреса, її місце розташування, дата і час розповсюдження певних матеріалів, інші дії, які вчинялись на веб-сайті з конкретної IP-адреси комп'ютера [6, с. 219]. Ненадійність персоніфікації через IP-адреси відзначається в окремих джерелах. Зокрема, вказується, що IP-адреса може бути змінена через проксі-сервери. Крім того, у окремих локальних мережах є одна IP-адреса на кілька користувачів [4, с. 190]. У цивільному праві у майбутньому мають бути розроблені презумпції щодо відповідальності осіб, з IP-адрес яких була нанесена відповідна шкода (наприклад, розповсюдження інформації, що спричиняє шкоду честі, гідності, ділової репутації).

Індивідуалізація фізичної особи може здійснюватися через корпоративну електронну пошту. Корпорація, де працює працівник реєструє його через власний домен, наприклад, «@karazin.ua», де кожна фізично особа, за якою закріплена певна електронна адреса може бути ідентифікована через адміністратора. Адміністратор має інформацію про кожен фізичну особу, за якою закріплена відповідна корпоративна пошта. Відтак, презюмується, що через корпоративну адресу можна індивідуалізувати та ідентифікувати фізичну особу – користувача у Інтернеті. Звісно, що інша особа теоретично й практично може скористатися чужою електронною адресою. Утім, пароль робить її доступною лише належному користувачеві. Щодо припущення неправомірного доступу до чужої корпоративної електронної пошти, то, як приклад, і майном особи може неправомірно

заволодіти інша особа, яка буде тоді відповідальною за певні дії.

Електронна пошта індивідуалізує особу у мережі Інтернет, оскільки вона вказується й в офіційних документах, наприклад, позовних заявах. У літературі вказано, що це дані – ідентифікатори. До них слід віднести справжнє ім'я особи, псевдонім, електронну адресу, будь-який інший унікальний персональний ідентифікатор, IP-адресу, ім'я облікового запису (мережевого профілю) тощо [7, с. 27].

Фізична особа може бути індивідуалізована через доменне ім'я, яке вона зареєструвала. М.М. Яшарова пише, що поширеним порушенням прав є реєстрація чи притримання назв доменів, тотожних чи подібних до існуючих знаків для товарів і послуг, з метою їх комерційного використання чи продажу законним власникам цих знаків. Така діяльність отримала назву «кіберсквотинг» [8, с. 151]. Щодо соціальних мереж, як Фейсбук, характерною є проблема використання чужих імен у акаунті користувача, що має інше власне ім'я. В окремих випадках при неправомірному використанні імен відомих, зокрема, публічних фізичних осіб може йтися про шкоду діловій репутації такої особи. Можливість таких правопорушень зумовлена простотою реєстрації акаунтів у соціальних мережах, відсутність вхідного контролю користувача, скажімо, за електронним підписом.

Електронний підпис фізичної особи є засобом її індивідуалізації в Інтернеті.

Коло засобів індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет є більшим, ніж визначено у цій статті й навести їхній вичерпний передвік навряд чи є можливим. Це пояснюється диспозитивною природою цивільного права. Як вказано у літературі, приватно-правові засоби індивідуалізації фізичних осіб впливають із самої природи людини, а публічно-правові засоби індивідуалізації встановлюються державою і служать для відокремлення фізичної особи саме як учасника публічних правовідносин (наприклад, громадянство, ідентифікаційний код, місце реєстрації тощо).

У науці до цивільно-правових засобів індивідуалізації фізичної особи відносять стани фізичної особи, наприклад, стан поіменованості чи анонімності [1, с. 10-15]. Останнє впливає на індивідуалізацію особи у мережі Інтернет, оскільки в окремих випадках

припускається намагання фізичної особи зберегти анонімність. Якщо це не порушує прав інших осіб чи встановлених імперативною нормою права вимог, це відповідає законові.

Висновки. Ступень формальної індивідуалізації, яка може застосовуватися у мережі Інтернет може бути різним залежно від мети ідентифікації, наявності відповідних юридичних прав та обов'язків суб'єктів. Індивідуалізація може бути офіційною (формальною), коли має вказуватися справжнє ім'я фізичної особи. У інших випадках може зазначатися вигаданий NickName. З використанням мережі Інтернет у відносинах, які належать до сфери права має бути здійснена формальна ідентифікація з метою верифікації відповідності особи, що діє у мережі Інтернет з конкретною фізичною особою. Це стосується укладення договорів у мережі Інтернет, адміністративних процедур через сайт державних послуг Дія та інших, ідентифікації студентів для здачі іспитів у дистанційній формі навчання тощо.

Здійснення прав та виконання обов'язків у мережі Інтернет не перетворює ці права та обов'язки на якісь особливі, що мають здійснюватися під якимось іншим ім'ям фізичної особи. Адже правовідносини у мережі Інтернет є одним з різновидів правовідносин, утім вони так само регулюються правом як і будь-які інші. Натомість у інших випадках ідентифікація особи у мережі Інтернет не є потрібною згідно до її офіційного імені, оскільки в інших користувачів не виникає такої потреби й (та) якщо це припускається правилами Інтернет-спільноти і не суперечить імперативним нормам закону.

Засобами індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет можуть бути її ім'я, псевдонім, зображення, URL веб-сторінки, доменне ім'я, IP-адреса, електронна поштова скринька тощо. Коло засобів індивідуалізації фізичної особи у мережі Інтернет не є вичерпним через диспозитивну природу цивільного права.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волкова Н.В. Цивільно-правові засоби індивідуалізації фізичних осіб. Автореферат дис. ... канд. юрид. наук. 12.00.03. Одеса, 2008. 18 с.
2. Кузьменко Т. Індивідуалізація учасників цивільного обороту, товарів та послуг у всесвітній мережі Інтернет. *Юридичний вісник*. 2012. №3. С.79-82.
3. Кулініч О.О. Доменне ім'я як похідний засіб індивідуалізації інформаційних ресурсів фізичних та юридичних осіб у мережі Інтернет. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. С. 195-201.
4. Огарков А.С. Примусова авторизація в мережі Інтернет. URL: <http://eadnurt.diit.edu.ua/bitstream/123456789/1445/1/707ogark.pdf>
5. Петрів М.В. Доменне ім'я як засіб індивідуалізації у цифровому середовищі. *Часопис цивілістики*. 2018. №33. С.93-96.
6. Хижняк Є. Ідентифікація особистості злочинця за віртуальними слідами в мережі Інтернет. *Підприємство, господарство і право*. 2017. №11. С. 217-221.
7. Худолій Т. І. Персональні дані в системі особистих немайнових прав фізичних осіб в мережі Інтернет: загальна характеристика. *Актуальні проблеми вітчизняної цивілістики*. 2021. №4. С.25-30.
8. Яшарова М. М. Неправомірне використання засобів індивідуалізації в умовах Інтернет речей. *Інтернет речей: проблеми правового регулювання та впровадження: Матеріали науково-практичної конференції*. 24 жовтня 2017 р., м. Київ. / упоряд. : В. М. Фурашев, С. Ю. Петряев. Київ : Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». 2017. 432 с.
9. URL: <https://support.tiktok.com/ru/getting-started/setting-up-your-profile/changing-your-username>

Стаття надійшла до редакції 21.10.2022

Стаття рекомендована до друку 27.11.2022

Y. O. MICHURIN

DSc (Law), Professor,

Professor of the Department of Civil Law Disciplines

E-mail: michurin@karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4283-4604>

V.N. Karazin Kharkiv National University

Kharkiv, 61022, Svobody square, 4

IDENTIFICATION AND INDIVIDUALIZATION OF A NATURAL PERSON IN THE INTERNET COMPUTER NETWORK: LEGAL ASPECTS

ANNOTATION. *Introduction.* Legal regulation of individualization on the Internet is being formed. The practice of individualization of individuals on the Internet is mainly dispositive. In some cases, it is necessary to coordinate the name of an individual and his NickName. In particular, for public services, distance learning, smart contracts. Therefore, it is necessary to investigate the legal nature of individualization of an individual on the Internet. The relevance of such research is increasing with the development of the Internet and its legal regulation.

The purpose of the article is to identify the features of individualization and identification of individuals on the Internet. The following research methods were used. Formal and logical - in identifying the types of individualization of an individual on the Internet. System-structural method - in identifying the features of individualization on the Internet. The dialectical method was used in comparing traditional means of individualization of an individual and identifying the features of such means on the Internet.

Summary of the main results of the study. The practice of using fictitious names (pseudonyms) is widespread on the Internet. It is not justified in case of necessity of official identification of an individual on the Internet. In other cases, identification of a person on the Internet is not necessary according to his/her official name. This happens when it is allowed by the rules of the Internet community and does not contradict the imperative norms of the law.

Conclusions. The degree of formal individualization on the Internet can be different. It depends on the purpose of identification, the availability of relevant legal rights and obligations of subjects. Individualization can be official (formal). Then the real name of the individual should be indicated. In other cases, a fictitious NickName may be indicated.

The means of identification of an individual on the Internet may be his/her name, nickname, image, URL of a web page, domain name, IP address, e-mail address, etc. The range of means of individualization of an individual on the Internet is not exhaustive.

KEYWORDS: *NickName, publicservice, identification, individualization, naturalperson, Internetlaw.*

REFERENCES

1. Volkova N.V. Civil and legal means of individualization of natural persons. Abstract of the dissertation. Ph.D. law sciences 12.00.03. Odesa, 2008. 18 p. (in Ukrainian)
2. Kuzmenko, T. Individualization of participants in civil circulation, goods and services in the worldwide Internet. *Legal Bulletin.* 2012. № 3. P. 79-82. (in Ukrainian)
3. Kulinich O.O. Domain name as a derivative means of individualization of information resources of individuals and legal entities on the Internet. *Actual problems of the state and law.* 2009. P. 195-201. (in Ukrainian)
4. Ogarkov A.S. Forced authorization on the Internet. P. 190. URL: <http://eadnurt.diit.edu.ua/bitstream/123456789/1445/1/707ogark.pdf>. (in Ukrainian)
5. Petrov M.V. Domain name as a means of individualization in the digital environment. *Journal of Civil Studies.* 2018. № 33. P.93-96. (in Ukrainian)
6. Khizhnyak E. Identification of the criminal's identity by virtual traces on the Internet. *Enterprise, economy and law.* 2017. № 11. P. 217-221. (in Ukrainian)
7. Khudoliy T. I. Personal data in the system of personal non-property rights of individuals on the Internet: general characteristics. *Actual problems of domestic civics.* 2021. № 4. P. 25-30. (in Ukrainian)
8. Yasharova M.M. Improper use of means of individualization in the conditions of the Internet of Things. *Internet of things: problems of legal regulation and implementation: Materials of the scientific and practical conference.* October 24, 2017, Kyiv. / Organized : V. M. Furashev, S. Yu. Petryaev. Kyiv: National Technical University of Ukraine "Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute". 2017. 432 p.(in Ukrainian)
9. URL: <https://support.tiktok.com/ru/getting-started/setting-up-your-profile/changing-your-username>

The article was received by the editors 21.10.2022

The article is recommended for printing 27.11.2022